

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 22 (415)
2022. gada
18. decembris

DIEVA IZCILĀKAIS APMEKLĒJUMS

Kristus dzimšana atgādina maiguma un labestības brīžus, kurus vēlamies neaizmirst. Tie vērš uzmanību uz cilvēka pamatvērtībām: ģimeni, dzīvību, nevainību, mieru un nesavtību.

Ziemassvētki ir ģimenes svētki, kad ģimene, sanākusi ap Betlēmes stallīti un eglīti – šiem tradicionālajiem Ziemassvētku simboliem – apzinās, ka tā aicināta būt par dzīvības un mīlestības svētnīcu. Ziemassvētki ir bērnu svētki, jo atklāj pilnīgo nozīmi katrai cilvēka dzimšanai un prieks, kas pavada Mesijas dzimšanu, šādi redzams kā pamats un papildījums priekam par katru bērnu, kas dzimis pasaulē. Kunga dzimšana liek apzināties nevainības vērtību. Pieaugušiem jāmācās no bērniem, kā tuvoties jaundzimušam Pestītājam ar apbrīnu un sirds tīrību.

Ziemassvētki ir miera svētki, jo īsts miers nācis mums no debesīm. Eņģeļi dzied Betlēmē: „Gods Dievam augstumos un miers virs zemes laba prāta cilvēkiem!”

(Lk 2: 14). Šajā laikā, kad priedājamies, nevaram nedomāt par tiem, kuriem nav miera kara konfliktu un vardarbības dēļ.

Ziemassvētki ir arī dāvanu svētki: var iedomāties prieku bērnos un pieaugušos, kuri, saņēmuši svētku dāvanas, jūtas mīlēti un vēlas paši sevi dāvēt, kā Bērns, kuru mums rāda silītē Jaunava Marija.

Šīs domas tikai daļēji izskaidro Ziemassvētku gaisotni. Ticīgajiem prieka īstais pamats šajos svētkos pastāv tajā, ka mūžīgais Vārds, pilnīgais Tēva attēls, kļuva „miesa”, trausls zīdains, kas līdzīgs vājam, mirstīgam cilvēkam. Jēzū Dievs pats tuvojās mums un paliek ar mums. Viņš ir nesalīdzināma dāvana, kas ikdienas dzīvē jāpieņem ar pazemību.

Dieva Dēla dzimšanā no Marijas jaunavīgā klēpja kristieši atzīst Visaugstākā Dieva bezgalīgo pazemināšanos pie cilvēka. Šis notikums kopā ar Kristus nāvi un augšāmcelšanos ir vēstures kalngals.

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 18. decembris.

Adventa 4. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Tenisu, Kokinu, Sergeviču un Skuķu dzimtas mirušajiem

15.00 Sv. Mise par Helēnas veselību

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 19. decembris

8.00 Sv. Mise par Armanda ģimeni un Guntaru

Otrdiena, 20. decembris

8.00 Sv. Mise par +Mariannu un +Pēteri Dinstmaņiem

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 21. decembris

8.00 Sv. Mise par +Martu Matuli

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 22. decembris

8.00 Sv. Mise par Vāpu dzimtu

Piektdiena, 23. decembris

8.00 Sv. Mise par Terēzes veselību

Sestdiena, 24. decembris

8.00 Sv. Mise par Terēzes veselību

Uzsākas Ziemassvētku laiks

15.00 Vigīlijas Sv. Mise (bērniem un skolu jaunatnei) par Stulģu un Gaļinas dzimtu;

18.00 Sv. Mise svin V. E. Arhibīskaps

20.00 Sv. Mise par +Annu Poļakovsku

*25., 26. decembrī - Draudzes svinības
Vissvētākā Sakramenta adorācija*

Svētdiena, 25. decembris.

Kristus dzimšana. Lieli svētki.

8.00 Sv. Mise par draudzi

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Sv. Mise. Svin V.E. arhibīskaps

15.00 Sv. Mise par +Jāni, +Martu, +Ilmāru un +Ingunu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Gintu Vitkauvski

Ziedojumus tiek vākti diecēzes kūrījas-arhibīskapa administrācijas vajadzībām

Pirmdiena, 26. decembris.

Ziemassvētku oktāva

Sv. Stefans pirmmoceklis. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Edmunda ģimeni

11.00 Sv. Mise svin V. E. Arhibīskaps

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise Ilzes nodomā

Otrdiena, 27. decembris.

Ziemassvētku oktāva. Sv. Apustulis un evaņģēlists Jānis. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Kviešu un Kāpiņu dzimtu

Šodien svētī sauso vīnu un sulas

Trešdiena, 28. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

Sv. Nevainīgie bērniņi, mocekļi. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Andreju Ķevišu,

+Staņislavu, +Antoņinu un +Jāni

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 29. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

8.00 Sv. Mise Ineses nodomā

Piektdiena, 30. decembris.
Sv. Ģimene – Jēzus, Marija un Jāzeps.
Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Regīnu Kokinu

Sestdiena, 31. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

8.00 Sv. Mise par Skaru dzimtu

18.00 Sv. Mise par Mežaļu ģimeni

Himna „Dievs, mēs Tevi slavējam”

Svētdiena, 1.janvāris.

Jēzus Sirds godināšana.

Vissv. Sakramenta adorācija

Vissv. jaunava Marija, Dieva Māte.

Mieram veltīta diena.

8.00 Sv. Mise par diakonu Gunāru

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise

Svin V.E. arhibīskaps

Himna „Nāc Svētais Gars”

Jēzus Sirds dievkalpojums

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par +Genovevu

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Par himnu „Dievs, mēs Tevi slavējam” un

„Nāc Svētais Gars” dievbijīgu

nodziedāšanu vai recitēšanu iespējams

saņemt pilnas atlaidas.

Pirmdiena, 2.janvāris. Sv. Bazīlijs

Lielais un Sv. Gregors no Naziansas,

bīskapi un Baznīcas doktori.

8.00 Sv. Mise par Ēriku Pauliņu

Otrdiena, 3.janvāris.

8.00 Sv. Mise par fon Valtervitenheima

dzimtas mirušajiem

Trešdiena, 4. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Klaudiju, +Aleksandru un +Hildu

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 5. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Renāti Vērmani

Piektdiena, 6. janvāris. Kunga

Epifānija – Triju Ķēniņu svētki.

Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Jāzepu Pavloviču

Šodien krīta, vīraka un cēlmetālu pasvētīšana

Sestdiena, 7. janvāris.

Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par Volodimiru, Romaniju,

Oleksandru, Annu, Mariju, Janu, Antonu,

Iļu, Annu, Darju, Annu, Andi, Annu

Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās

Svētdiena, 8. janvāris.

III svētdiena pēc Ziemassvētkiem

Kunga kristīšana. Svētki.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Antoniju un

+Mariju

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Jāņa Pušļaka veselību

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Dieva izcilākais apmeklējums

(turpinājums no 1.lpp.)

Dievs nāca solidarizēties ar cilvēku. „Viņš, lai gan bija Dieva veidā..., kļuva paklausīgs līdz nāvei” (Flp 2: 6 – 8).

Pirmajos gadsimtos Baznīca dedzīgi aizstāvēja šo noslēpumu no dažādām herēzijām, kuras, laiku pa laikam, noliedzot Jēzus īsto cilvēcību, viņa īsto Dieva Dēla personību, dievišķību, Personas vienotību, centās iztukšot to no ārkārtējā, pārsteidzošā satura, izkropļoti Baznīcas mierinošo, ārkārtējo vēsti.

Katoliskās Baznīcas Katehisms atgādina, ka Dieva Dēla iemiesošanās – šis unikālais un neatkārtojams notikums nozīmē, ka Jēzus Kristus ir patiess Dievs un patiess cilvēks (KBK, n. 464).

Ko Jēzus Kristus dzimšana nozīmē mums? Kādu „labo vēsti” tā nes mums? Uz kādiem mērķiem mudina? Sv. Lūkass, Ziemassvētku evaņģēlists, Zaharija vārdos stāda priekšā Iemiesošanās kā Dieva apmeklējumu: „Svētīgs ir Kungs, Izraēļa Dievs, jo viņš ir apmeklējis un atpestījis savu tautu” (Lk 1: 68).

Kādas ir sekas „Dieva vizītei” pie cilvēka? Svētie Raksti liecina, ka Kungam iesaistoties, viņš nes pestīšanu un prieku, atbrīvo no likstām, dod cerību, uzlabo stāvokli pie katra, ko apmeklē, paver jaunu perspektīvu dzīvē.

Ziemassvētki ir izcilākā veidā noticis Dieva apmeklējums: šajā notikumā viņš nāk ļoti tuvu cilvēkam caur savu vienīgo Dēlu, kas savā zīdaiņa sejā norāda maigumu uz nabagiem un grēciniekiem. Iemiesotajā Vārdā cilvēkiem tiek piedāvāta Dieva pieņemto bērnu žēlastība. Lūkass norāda, kā Jēzus dzimšana izmaina vēsturi un cilvēku dzīvi, īpaši tiem, kas saņem viņu ar atvērtu sirdi: Elizabete, Jānis Kristītājs, ganiņi, Simeons, Anna un

pirmām kārtām Marija ir liecinieki par brīnumiem, kurus Dievs dara ar savu atnākšanu.

Marija ir paraugs, kā pieņemt Dievu, kad viņš nāk mūs satikt, kā pieņemt to, kas paveras tiem, kas viņu pieņēmuši, ir aicināti no savas puses kļūt par viņa apmeklēšanas instrumentiem, viņa pestīšanas vēstnešiem. Prieks piepilda Elizabeti par Iemiesošanās noslēpumu (sal. Lk 1: 44). Prieks pilda ganu sirdis, kad tie, redzējuši Bērnu Jēzu kopā ar Māti – atgriežas, „slavējot Dievu” (Lk 2: 20), jo zina, ka tos apmeklējis Kungs.

Šī Noslēpuma gaismā vēlam katram šajos Ziemassvētkos, tāpat kā Marijai, uzņemt Jēzu, kas nāk „mūs apmeklēt no augšienes” (Lk 1: 78), ar atvērtu sirdi kļūt par instrumentiem Dieva prieka pilnajam apmeklējumam pie tiem, kurus satiekam ikdienas ceļā.

**Rīgas Sv. Jēkaba katedrāles
garīdznieki un kalpotāji
sirsnīgi sveic Jūs un
Jūsu tuviniekus, draugus,
paziņas un visus
labas gribas cilvēkus
Kristus Dzimšanas svētkos!**

Svētīgu Jauno 2023. gadu!

Sv. Franciska no Sales dzimšanai mūžībā - 400

Sv. Francisks no Sales ir bijis Ženēvas bīskaps un Baznīcas doktors, viena no lielākajām personībām Baznīcā un vēsturē. Konsekrēts par Ženēvas bīskapu 1602. gada 8. decembrī, viņš **nomira 1622. gada 28. decembrī**. Karalis Henrijs IV pagodināja viņu ar titulu „bīskapu fēnikss”, jo viņš teica, ka viņš ir „rets putns virs šīs zemes.” Atteicies no grezniem piedāvājumiem Parīzē, viņš kļuva par dedzīgu ganu un evaņģelizētāju savā dzimtenē – Savojā. Baznīcas tēvu vadīts viņš rod lūgšanā un Sv. Rakstu meditācijā nepieciešamo spēku veikt savu misiju un vadīt tautu pie Dieva.

Viņš bija padomdevējs pāvestiem un prinčiem, saņēmis lielas garīgas, pastorālas un diplomātiskas īpašības. Viņš bija vienotājs laikā, kad šķelšanās ievainoja Baznīcu. Viņš īpaši rūpējās atjaunot savā diecēzē vienotību un uzturēt ticības kopību, savā pieejā balstoties uz pašāviņu Dievam, uz mīlestību, kas var darīt visas lietas, uz askētisku dzīves veidu un lūgšanu. Tieši šādi, pēc viņa domām, kristietim jāievēro disciplīna un jāuzvedas kā īstam Dieva bērnam. Vēlāk viņš izskaidroja īsto nozīmi teoloģiskai mīlestībai: „Mīlestība (Caritas) ir draudzības mīlestība, preferences draudzība, preferenciāla mīlestība, bet nesalīdzināma preference, suverēna un pārdabiska, proti, kā saule dvēselē, lai to apgaismotu ar saviem stariem, visās garīgās fakultātēs, lai to pilnveidotu, visās individuālās spējās, lai tās moderētu, bet grībā kā tās sēdeklī tur mājot un ļaut tai

baudīt un mīlēt tās Dievu pāri visām lietām.”

Nemot par paraugu Sv. Kārli Boromeju, Milānas arhibīskapu, Sv. Francisks centās izplatīt uzticīgi un radoši Tridentes koncila mācību, īstenojot praksē tā pastorālās ievirzes. Viņš reorganizēja savu diecēzi, kuru divreiz pilnībā apmeklēja, smagi ciešot, redzēdams sāpīgo situāciju Ženēvā, kas bija padevusies kalvinistu reformai. Sv. pāvests Pāvils VI rakstīja: “Starp nesenjāiem Baznīcas mācītājiem neviens cits vairāk par svēto Francisku no Sales nav paredzējis tik acīgi un progresīvi Vatikāna II koncila apspriedes un lēmumus” (no apustuliskās vēstules *Sabaudiae gemma*. Sk. *Jēkaba katedrāles vēstnesīti* 2017.g. nr. 2,3,4).

Sv. Francisks no Sales rūpējās par priesteru audzināšanu, ik mēnesi vadot konferences priekš viņiem, lai varētu dot avīm bez ganiem, žēlsirdīgus ganītājus, kas spētu mācīt kristīgo noslēpumu un aizvien cienīgāk svinētu Euharistijas un Samierināšanās sakramentus. Viņš īpaši rūpējās palīdzēt garīdzniekiem un ticīgajiem apzināties, ka grēksūdzē notiek satikšanās ar Kunga mīlestību, kas pieņem visus, kas nāk pie viņa pazemīgi lūdzot piedošanu. Viņš arī rūpējās reformēt klosteru ordeņus.

Dievišķās mīlestības doktors – Sv. Francisks no Sales nemitējās, kamēr ticīgie pieņēma Dieva mīlestību, lai tajā pilnīgi dzīvotu, vēršot sirdis pie Dieva un vienojoties ar viņu. Šādi viņa vadībā daudzi kristieši gāja svētuma ceļu; viņš tiem norādīja, ka visi ir aicināti dzīvot intensīvu garīgu dzīvi, lai kāda arī būtu to situācija un profesija, jo „Baznīca ir dārzs,

kas pilns bezgalīgām puķēm, kur atrodas dažāda lieluma krāsu, smaržu puķes: vārdu sakot, dažādas pilnības. Katrai no tām ir sava maksa, sava žēlastība, sava substance, un katra vispatīkamāk dara pilnīgu skaistumu savā lielajā dažādības pulkā.”

Viņš bija ļoti labestīgs un labsirdīgs cilvēks, kas zināja kā izpaust Dieva žēlsirdību un pacietību tiem, kas nāca ar viņu runāt; viņš mācīja garīgumu, kas balstījās uz mīlestības, jo mīlēt Dievu „ir vislielākā dvēseles laime tagadējai dzīvei un mūžībai.” Ar lielu vienkāršību viņš audzināja katru kontemplatīvā lūgšanā: „Jums jānoguļas zemē Dieva priekšā un tur jāpaliek pie viņa kājām: ar šo pazemīgo attieksmi viņš droši sapratīs, ka jūs piederat viņam, ka vēlaties viņa palīdzību pat pirms par to varat runāt.” Viņš centās vest dvēseles uz pilnības kalngaliem, rūpējoties vienot personu ap eksistences būtību – ciešu vienotību ar Dievu, caur kuru cilvēks var saņemt pilnību un var kļūt labāks. Viņš vēlējās palīdzēt katram atgriezties pie Kristus un no jauna no Kristus uzsākt labu dzīvi, jo Dievs katram devis pārvaldīt savas spējas, kuras tam jānostāda gribas vadībā.

Viņš mūs mudina būt uzticīgiem meditācijai par Kristus Dzīvību un Nāvi – tie ir Debesu vārti. Meditējot par tām bieži, mēs pakāpeniski apgūstam to bagātības. Dvēselei jāpaliek krusta kontemplācijā un Kristus ciešanu meditācijā. Pilnība pastāv pieskaņotībā Dieva Dēlam, ļaujot sevi vadīt Svētajam Garam pilnīgā paklausībā. „Garīgās dzīves būtība ir pilnīga atdošanās debesu Tēva rokās un pilnīga vienaldzība par to, ko Dieva griba izlems... . Visas neveiksmes mūsu pilnības ceļā izriet tikai no atdeves trūkuma un patiesi ir tas, ka tieši šeit ar šo atdevi vajag sākt, turpināt un nobeigt garīgo dzīvi, sekojot Pestītājam,

kas to darīja ar ārkārtēju pilnību savas dzīves sākumā, tās laikā un beigās.”

Ar izšķiršanas spējām, pakāpenisku, katrai situācijai atbilstošu pedagoģiju, pienācīgi izmantojot augsti izteiktus tēlus (simbolus), Sv. Francisks palīdzēja dvēselēm, kas uzticēja sevi viņa garīgai vadībai, lai katrs labs akts un katra uzvara pār grēku varētu būt kā „daudzi dārgakmeņi, kurus jāizvieto godības kronī, kuru Dievs mums sagatavo savā paradīzē.” Tā kā viņš dedzīgi mīlēja Dievu un cilvēku, viņa attieksme pret cilvēkiem bija būtiski optimistiska, un viņš vienmēr tos aicināja, kā pats teica, plaukt, kur tie tika sēti. Arī mūsdienās Sv. Franciska no Sales darbi pieder klasiskai literatūrai; tas nozīmē, ka viņa kā priestera un bīskapa mācība rod atbalsi cilvēka sirdī un atbilst dziļākajām cilvēka ilgām. Mums katram jāmacās no viņa piemēra un rakstiem, kas nekad nenoveco.

Miera dienā – 1. janvārī

Vēsture novērtē miera nesējus, kuri drosmīgi un nevardarbīgi cenšas veidot labāku pasauli: „Svētīgi miera nesēji, jo tos sauks par Dieva bērniem” (Mt 5: 9). Miers ir Dieva dāvana un arī cilvēka darbs. Tas ir labums, kas veidojams un aizsargājams, iestājoties par likuma spēku, nevis spēka likumu.

Iestājoties par mieru, atbilstoši jāizglīto jaunā paaudze, saskaņā ar cilvēka atvērto un attiecībām veidoto dabu. Izglītība kļūst par gudrību dzīvei, ja spēj no cilvēkiem izvērst pašu labāko, saskarsmē ar to, kas viņu pārsniedz, un ar apkārtējo pasauli, veicinot atvērtu, nevis noslēgtu identitātes uztveri. Gudrība meklē otru, pārvarot kārdinājumus uz sīvumu un prāta noslēgšanos; tā ir atvērta un kustībā, reizē pazemīga un izmeklējoša, spēj novērtēt pagātni un ievirzīt to dialogā ar tagadni,

izmantojot pienācīgu hermenētiku. Gudrība gatavo nākotni, kurā cilvēki necenšas virzīt savus plānus, bet drīzāk ietvert citus kā sev piederošus. Gudrība pat tagad nenogurstoši cenšas noteikt satikšanās un dalīšanās iespējas; no pagātnes tā mācās, ka ļaunums izraisa tikai lielāku ļaunumu, vardarbība vēl lielāku vardarbību kā spirāle, kas beigās katru iesloga. Gudrība, noraidot negodīgumu un vardarbību, centrējas uz cilvēka cieņu, kas vērtīga Dieva acīs, un cilvēka cienīgu ētiku, kurā nav bailes no citiem un tiek bezbailīgi izmantoti Radītāja dotie zināšanu līdzekļi.

Brālīguma ētika un mierīga sadzīve indivīdu un tautu vidū nevar balstīties uz baiļu loģikas, vardarbības un prāta noslēgtības, bet uz atbildības, cieņas un patiesa dialoga. Esam aicināti uz pārliecību, ka nākotne atkarīga no reliģiju un kultūru saskarsmes. Šajā *dialogā* var palīdzēt: 1) pienākums respektēt savu un citu identitāti, jo īstu dialogu nevar veidot uz neskaidrības vai gatavības kādu labumu ziedot, lai izpatiktu citiem; 2) drosmē pieņemt atšķirības, jo kulturāli vai reliģiski atšķirīgos nav jāuztver kā ienaidniekus, bet kā pieņemtus līdzceļotājus patiesā pārliecībā, ka katra labums īstenojas visu labumā; 3) atbilstoši nodomi, jo dialogs, kas patiesi pauž mūsu cilvēcību, nav kāda stratēģija konkrētu mērķu sasniegšanai; dialogs ir ceļš uz patiesību, kas notiek pacietīgi, pārveidojot sacensību par sadarbību.

Cilvēki nevar censties sastapt viens otru mierā, novēršot Dievu no apvārsņa. Nedz tie var kāpt kalnā, Dievu pakļaujot savām iegribām (sal. Izc 19: 2). Patreiz novērojams bīstams paradokss. No vienas

pusēs, reliģiju mēdz ietvert privātajā sfērā, it kā tā nebūtu būtiska dimensija cilvēkam un sabiedrībai. Vienlaikus tiek sajauktas un neatbilstoši nošķirtas reliģiskā un politiskā sfēras. Reliģija riskē būt pārņemta ar laicīgo lietu kārtošānu. To piesaista pasaulīgi spēki, kuri īstenībā to izmanto negatīvi. Pašlaik globāli izvērsas gan tehniskie līdzekļi, gan vienaldzība un atstāšana novārtā. Atjaunojas interese par dzīves nozīmes jautājumiem, kurus izceļ reliģijas, atgādinot mūsu aizsākumus un galīgo aicinājumu. Mums visi spēki jāizmanto ne jau šīs pasaules pārejošajās lietās, bet gan ceļam uz Absolūto, kas ir mūsu mērķis. Visu šo iemeslu dēļ reliģija īpaši šodien nav problēma, bet risinājuma daļa: iepretī tieksmei patverties banālā un nerosinošā dzīvē, kurā viss sākas un beidzas šeit virs zemes, reliģija atgādina, ka sirdis jāpaceļ uz Visaugstāko, lai mācītos kā celt cilvēka pilsētu.

Pirms baušļi tika iekalti akmens plāksnēs, tie tika ierakstīti cilvēka sirdī kā visos laikos un vietās derīgs universālais morālais likums. Tie glābj cilvēku no egoisma, ienaida un nepatiesības. Tie norāda uz elkdieviem, kas paverdzina: sevis mīlestību bez Dieva, varaskāri un baudkāri, kas sajauc taisnības kārtību, degradē cilvēka cieņu. Dievs mīl dzīvību, nemitējas mīlēt cilvēku, tāpēc mudina noraidīt vardarbību. Šo prasību jāievēro reliģijām, jo visās vajadzībās pēc Absolūtā būtiski un absolūti būtu jānoraida vardarbība, kas noliedz katru īstu reliģisku izpausmi. Būtu jāatmasko vardarbība aiz svētuma izkārtnes, kad tiek absolutizēts egoisms un nav īstas atvērtības uz Absolūto. Mums jānosoda cilvēka cieņas un cilvēktiesību pārkāpumi, nav nekādi

jāattaisno ienaidis reliģijas vārdā. Jāvēršas pret centieniem Dievu kariķēt elkdievīgi, jo Svēts ir viņa Vārds, viņš ir miera Dievs. Nekāda vardarbība nav veicināma Dieva vārdā, jo ar to būtu profanēts viņa Vārds. Teiksim „nē” jebkāda veida vardarbībai, atriebībai un ienaidam, kas būtu veikts reliģijas vārdā vai Dieva vārdā. Nav savienojami vardarbība un ticība, ienaidis un ticība. Iestāsimies par katras cilvēka dzīvības svētumu iepretī jebkādai – fiziskai, sociālai, izglītojošai vai psiholoģiskai vardarbībai. Ticība dzimst no vaļsirdības un patiesas mīlestības uz žēlsirdīgo Dievu. Citādi cilvēks netiek atbrīvots, bet tiek sagrauts. Jo vairāk augam Dieva mīlestībā, jo vairāk augam tuvākmīlestībā.

Reliģijai jāatmasko ļaunums, un arī jāveicina miers. Mums jālūdzas vienam par otru, jālūdz no Dieva miera dāvana, sastopot vienam otru, iesaistoties dialogā, veicinot saskaņu sadarbības un draudzības garā. Mēs lūdzam Dievu Tēvu par visiem, arī citus uzskatot par brāļiem un māsām. Šī pasaule vairs nav īstas brālības vieta, to apdraud ļaunums, pret kuru nemitīgi jācīnās. Tiem, kas paļaujas uz viņa mīlestību, Dievs apsola, ka „mīlestības ceļš ir vaļā cilvēkiem un pūles veidot vispārējo brālību nav veltīgas” (GS, 38). Vajadzīgi miera nesēji, nevis ieroču ražotāji, konfliktu uzturētāji; vajadzīgi ugunsdzēsēji, nevis dedzinātāji; izlīguma sludinātāji, nevis posta izraisītāji. Ja netiek ņemtas vērā reālās dzīves, tad pieaug demagoģisks populisms, kas neveicina mieru un stabilitāti. Iestāsimies par mieru un lūgšim miera dāvanu.

**Notiek katedrāles draudzes
locekļu aptauja
Lūgums aizpildīt priekštelpā
pieejamās anketas vai
arī interneta vietnē:**

www.jekabakatedrale.lv
<https://forms.gle/VRdyHru4arPBR2cv6>

**Aptauja piedāvāta līdz
2023. gada janvārim**

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos
ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com